NN 123/2019 (13.12.2019.), Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj:U-IIIA-573/2018 od 5. studenoga 2019.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2454

Ustavni sud Republike Hrvatske, u sastavu Miroslav Šeparović, predsjednik, te suci Andrej Abramović, Mato Arlović, Snježana Bagić, Branko Brkić, Mario Jelušić, Lovorka Kušan, Josip Leko, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić, Goran Selanec i Miroslav Šumanović, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo Miodrag Počuča iz Splita, na sjednici održanoj 5. studenoga 2019. donio je

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Općinski sud u Zadru dužan je donijeti odluku u predmetu broj: P-137/2012 u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od šest (6) mjeseci, računajući od prvog idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst), podnositelju ustavne tužbe Miodragu Počuči iz Splita, Ruđera Boškovića 18 određuje se primjerena naknada zbog povrede ustavnog prava iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) u iznosu od 13.300,00 kuna.

IV. Naknada iz točke III. izreke ove odluke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositelja Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Miodrag Počuča iz Splita (u daljnjem tekstu: podnositelj) podnio je 13. veljače 2018. ustavnu tužbu na temelju članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) smatrajući da mu je trajanjem postupka koji se vodio pred Općinskim sudom u Zadru (u daljnjem tekstu: prvostupanjski sud) pod brojem P-137/2012, povrijeđeno ustavno pravo na donošenje odluke u razumnom roku zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

1.1. Podnositelj je ustavnu tužbu podnio u povodu rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Gžzp II-3/18-3 od 22. siječnja 2018. (u daljnjem tekstu: rješenje Vrhovnog suda) kojim je odbijena kao neosnovana njegova žalba i potvrđeno rješenje Županijskog suda u Zadru (u daljnjem tekstu: drugostupanjski sud) broj: Gzp-II-16/17-3 od 23. studenoga 2017. (u daljnjem tekstu: rješenje drugostupanjskog suda).

Rješenjem drugostupanjskog suda odbačen je zahtjev podnositelja za isplatu primjerene naknade zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku kao nedopušten.

1.2. Podnositelj u ustavnoj tužbi predlaže da Ustavni sud donese odluku kojom se ustavna tužba usvaja, kao i da mu se odredi primjerena novčana naknada.

2. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljeni su spisi prvostupanjskog suda broj: P-137/12 i drugostupanjskog suda broj: Gzp II-16/2017.

II. PREGLED RADNJI U POSTUPKU

3. Predmetni postupak pokrenut je 19. siječnja 2012. podnošenjem tužbe tužiteljice A. U. protiv više tuženika (između ostalih i pravne prednice podnositelja D. P.) radi utvrđenja prava vlasništva.

Dopisom od 2. veljače 2012. dostavljena je tužba tuženicima na odgovor.

Tuženica D. P. dostavila je odgovor na tužbu podneskom od 18. veljače 2012.

Podneskom od 27. ožujka 2013. tužiteljica je uredila tužbu.

Rješenjem prvostupanjskog suda broj: P-137/2012 od 1. kolovoza 2013. utvrđen je prekid postupka, jer je prvotuženica umrla.

Podneskom od 13. rujna 2013. pravni sljednik tužiteljice obavijestio je prvostupanjski sud da je tužiteljica umrla, te je isti preuzeo postupak.

Rješenjem prvostupanjskog suda broj: P-137/2012 od 16. rujna 2013. pozvani su tuženici (između ostalih i D. P.) preuzeti postupak iza pok. prvotuženice.

Ročište zakazano za 4. prosinca 2013. odgođeno je jer nisu pristupile uredno pozvane stranke.

Sljedeće ročište održano je 4. veljače 2014. u odsutnosti uredno pozvanih tuženika, te se tužitelj očitovao.

Na ročištu održanom 23. travnja 2014. proveden je dokaz saslušanjem stranaka.

Podneskom od 26. lipnja 2014. tuženici su predložili saslušati svjedoke.

Na ročištu održanom 25. rujna 2014. stranke su se očitovale.

Rješenjem prvostupanjskog suda broj: P-137/2012 od 29. rujna 2015. određen je prekid postupka do pravomoćnog okončanja ostavinskog postupka koji se kod Općinskog suda u Zadru vodi pod brojem O-396/14.

Podnositelj je 28. ožujka 2017. podnio prvostupanjskom sudu zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Rješenjem predsjednice prvostupanjskog suda broj: Su-Gzp I-13/17 od 26. svibnja 2017. odbijen je kao neosnovan zahtjev podnositelja za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

To rješenje potvrđeno je rješenjem predsjednika drugostupanjskog suda broj: Su-Gžzp I-3/17 od 27. lipnja 2017.

Rješenjem prvostupanjskog suda broj: P-137/2012 od 2. lipnja 2017. određen je prekid postupka jer je tuženica D. P. umrla, te je rješenjem nastavljen postupak i pozvani su nasljednici iza pok. D. P. (podnositelj, K. R. i O. B.) preuzeti postupak.

Podnositelj je 23. studenoga 2017. podnio drugostupanjskom sudu zahtjev za isplatu primjerene naknade zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku, te je rješenjem drugostupanjskog suda broj: Gzp II-16/17-3 od 23. studenoga 2017. zahtjev podnositelja odbačen kao nedopušten.

To rješenje potvrđeno je rješenjem Vrhovnog suda broj: Gžzp II-3/18-3 od 22. siječnja 2018.

Podneskom od 15. studenoga 2018. tužitelj se odrekao dijela tužbenog zahtjeva.

Rješenjem prvostupanjskog suda broj: P-137/2012 od 21. prosinca 2018. nastavljen je postupak koji je prekinut rješenjem prvostupanjskog suda broj: P-137/2012 od 29. rujna 2015.

Tužitelj je 11. siječnja 2019. izjavio žalbu na rješenje broj: P-137/2012 od 21. prosinca 2018., te je podneskom od 25. siječnja 2019. povukao žalbu.

Djelomičnom presudom na temelju odricanja broj: P-137/2012 od 15. ožujka 2019. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na tuženicu K. Z.

U trenutku odlučivanja o ustavnoj tužbi podnositelja postupak se vodi pred prvostupanjskim sudom pod brojem P-137/12.

III. MJERODAVNO PRAVO

4. U rješenju broj: U-IIIVs-3669/2006 i dr. od 2. ožujka 2010. (»Narodne novine« broj 34/10.) Ustavni sud opisao je razvoj pravne zaštite ustavnog prava na suđenje u razumnom roku od trenutka njegovog uvođenja u hrvatski pravni sustav, stupanjem na snagu Promjene Ustava Republike Hrvatske 9. studenoga 2000. (»Narodne novine« broj 113/00.), do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 153/09.).

U rješenju broj: U-IIIA-322/2014 od 23. prosinca 2014. (»Narodne novine« broj 8/15.) Ustavni sud opisao je i daljnji razvoj tog mehanizma pravne zaštite sve do 14. ožujka 2013. kada je stupio na snagu Zakon o sudovima (»Narodne novine« broj 28/13.; u daljnjem tekstu: ZoSud/13). U glavi VI. tog zakona pod nazivom »Zaštita prava na suđenje u razumnom roku« propisan je novi, drugačiji model zaštite prava na suđenje u razumnom roku u odnosu na onaj koji je bio na snazi u ranijem zakonodavnom razdoblju.

ZoSud/13 do danas je izmijenjen nekoliko puta:

– Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 33/15.)

– Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 82/15.)

– Uredbom o dopuni Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 82/16.)

– Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 67/18.).

Odredbe koje se odnose na zaštitu prava na suđenje u razumnom roku (članci 63. – 70.) nisu mijenjane.